Van twitch naar twitch... Het nieuwe vogelen

Interview met Pieter Doorn

Helemaal verslingerd aan vogels kijken is Pieter Doorn. Vorig jaar zag hij 323 soorten en dat leverde hem de tweede plaats op in het klassement op www.waarneming.nl. Die notering krijg je niet vanzelf... daar moet je behoorlijk je best voor doen.

Lenny Langerveld

Pieter Doorn bij de Huizerpier

"Vanaf 2005 hebben mijn vrouw Maartje en ik het vogelen ontdekt en de beginnerscursus van de Vogelwerkgroep gedaan. Niet één keer, nee, maar diverse keren. Zoveel plezier hadden we er in. Samen met Maartjes tweelingzus Tonny en haar man Wil. Het liefst wilden we de cursus nog een keer doen, maar dat mocht niet want er stonden teveel mensen op de wachtlijst. Eigenlijk wist ik weinig, toen ik met vogelen begon. Ik kende een vink en een roodborst, maar van een groenling of een keep had ik nog nooit gehoord."

"Nu ben ik behoorlijk fanatiek, ja. Dat zit in me. Ik was op mijn werk ook altijd fanatiek. Als ik ga vogelen, dan wil ik er ook goed in worden. Beter en nog beter... Vorig jaar is het bedrijf waar ik werkte failliet gegaan, waardoor ik extra tijd heb om te vogelen. Het geeft me afleiding. Die twitches, dat vind ik écht kicken. Een twitch is dat je naar een vogel op zoek gaat, die door een ander is ontdekt. Vogelaars zetten hun waarneming op www.waarneming.nl, en ik heb een 'alert' op mijn mobieltje, dus ik krijg een piep als er iets speciaals gezien is. Ik maak natuurlijk ook mee, dat ik te laat ben of een melding toch niet kan vinden. Voor een zwarte zeekoet zijn we twee keer naar de Brouwersdam gereden, beide keren hebben we 'm niet gevonden. Wij gaven het om half twaalf op en om twaalf uur wordt hij weer gemeld. Dan heb je 'm dus net gemist en ja, dat is natuurlijk wel hartstikke jammer. Dus is er een derde keer gekomen en toen hadden we hem wel. In 2010 eindigde ik met 304 waarnemingen, dat was eigenlijk helemaal geen gekke score, maar daar wilde ik in 2011 natuurlijk wel overheen en dat is gelukt. In 2011 eindigde ik met 323 waarnemingen op de tweede plaats, achter Alwin Borhem die er 330 had. We overlappen elkaar, maar niet helemaal. Hij heeft bijvoorbeeld vale gieren gezien, maar ik niet. Ik wist dat ze er waren, ben er heen gereden en ben toen een roodmus gaan zoeken en was daardoor net te laat voor de vale gieren. Ja, dat was beslist balen en dat noemen ze een dip. Om zo'n hoge score te krijgen, kom je in allerlei gebieden. Die gebieden kies ik uit aan de hand van waarneming.nl en dutchbirding.nl. Natuurlijk is het echt geen kwestie van afvinken en weer doorrennen. We staan zo een uur van een vogel te genieten."

"Meestal gaat het zo: Op woensdag of in het weekend gaan we op pad. Dan checken we wat er in het hele land gemeld is. Hé, de dwerggans is gezien en die heb ik nog niet op mijn jaarlijst. Waar is die waarneming gedaan? Het Oudeland van Strijen, bij Dordrecht. Dan pak ik de excursieplanner erbij, die staat ook op waarneming.nl. Ik zoek het Oudeland van Strijen op en kijk wat er in een straal van tien kilometer te zien is. Dan heb ik een hele rits waarnemingen in die buurt en dan gaan we dat gebiedje dus uitpluizen. Je gaat voor één of twee wenssoorten - je doelsoorten - de deur uit, maar je pakt tegelijk het hele gebied mee. We hebben een vast clubje, in principe gaan Maartjes zus Tonny, Wil en Conny Leydekker ook mee. Soms ook andere vrienden of kennissen. Het was 3 september en we gingen met zijn vieren (Maartje, Tonny, Wil en ik) naar de Maasvlakte, een leuk vogelgebied. Toen we daar net aankwamen kreeg ik een

piep van een speciale soort. Op de Veluwe zat een kleine trap. Even overleggen met elkaar en de auto in en meteen naar de Veluwe gereden. En daar hebben we hem heel mooi gezien. Hij was om tien uur ontdekt en 's middags om 15.45 uur opgevlogen en niet meer terug gevonden. De laatste keer dat een kleine trap is gezien in Nederland is 1997, vandaar dat er bijna 200 waarnemingen gemeld zijn op waarneming.nl."

"Ik heb zelf ook soorten ontdekt, zoals een zwarte ibis, roodhalsgans, kraanvogel, rosse franjepoot en ik heb diverse soorten weer herontdekt, zoals de vijfhonderdste soort die in Nederland is gezien, de noordse waterlijster, die vorig jaar opeens op Vlieland opdook. Wij konden er niet heen in het weekend en zijn toen op maandag alsnog gaan kijken. We vonden het beest en hebben dit gemeld bij waarneming.nl en toen kwam de piep door op de boot bij de vogelaars die op weg waren naar Vlieland. Daar ging vervolgens een gejuich op, omdat ze wisten dat de vogel er nog was. Dat is toch geweldig?
Bij ons in het Gooi is Hans van Oosterhout degene die veel van de speciale soorten heeft ontdekt. Mijn vrouw Maartje heeft 23 april 2010 op de natuurbrug een baardgrasmus ontdekt en dat was super zeldzaam zeker, omdat hij ook zong."
"De groep die vogels twitcht kan behoorlijk groot zijn. Zeker als een vogel écht voor de eerste keer in Nederland gezien wordt.

Kijken naar de langstaartklauwier (Pieter Doorn)

Zoals die keer dat er een langstaartklauwier gezien was, dan sta je rijen dik, misschien wel met een paar honderd man. Ik leg gemakkelijk contact en ik deel graag mijn kennis met mensen, dus zo langzamerhand hebben we een lijst met veel telefoonnummers en soms is dat verdraaid handig, dan kun je een melding even checken en zeker weten dat je niet op pad gaat voor een onbetrouwbare waarneming. Of je vraagt iemand die de weg kent, om jou even naar de goede plek te loodsen. Het is eigenlijk één grote familie."

"Aan het begin van het jaar spreken we alle vier een wenssoort uit. Mijn wenssoort was in 2011 de kuifkoekoek. Laatst waren Maartje, Tonny, Conny en ik om 6.00 uur vertrokken richting Zeeland, omdat er een kleinste strandloper was gezien. Een nieuwe soort voor Nederland. Toen dit niet bleek te kloppen hebben we er een dagje Zeeland van gemaakt. Op de terugweg kwam er een melding binnen: de kuifkoekoek....in Groningen. We hebben Tonny en Conny thuis gebracht, getankt en zijn naar Groningen gereden. Onderweg heb ik Alwin Lubeck gebeld die in Groningen woont, om de melding te checken. Dat bleek in orde te zijn. Alwin had geen vervoer en vroeg of hij mee kon rijden met ons. We hebben Alwin opgehaald in Groningen en zijn doorgereden tot voorbij Winschoten. De vogelaars die er nog waren hadden 'm zien vliegen, maar nu was hij spoorloos. Tot het donker werd hebben we gezocht, daarna heb ik Alwin weer thuisgebracht. Om 1.00 uur 's nachts tuimelde ik mijn bed in en de volgende morgen om kwart over zeven belt Alwin: 'We hebben de kuifkoekoek'. Dus hupsakee, wij weer de auto in en naar Groningen en yes...toen hebben we 'm gezien. Dat weekend hadden we dus veel kilometers gemaakt, maar daar denk je niet aan als er weer een melding binnenkomt. We kunnen binnen een kwartier onderweg zijn. Maartje smeert boterhammen, de vogelboeken liggen standaard in de auto. Onderweg zoekt Maartje de vogels op waar we naar onderweg zijn en leest ze de kenmerken voor of laat het geluidje van de vogel horen."

"2011 was een uitzonderlijk jaar. Het idee dat je in Nederland een scharrelaar, vale gieren of een roodmus kan zien, had ik aan het begin van het jaar nooit verwacht. Maar Ze zijn hier allemaal geweest. Helaas heb ik de vale gieren en de scharrelaar niet gezien, maar wel de Daurische klauwier van Texel (ontdekt door Frank Derriks uit het Gooi), de Aziatische roodborsttapuit, een draaihals, een vorkstaartmeeuw. Ook van de 'gewone' vogelsoorten kan ik genieten en daar gaat het toch om."